

ת"פ 10580/03/16 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד דותן עסיס

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10580-03-16 מדינת ישראל נ' עסיס

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל - שלוחת
תביעות ש"י ע"י עו"ד אבי בוזו

המאשימה

נגד
דותן עסיס ע"י ב"כ עו"ד אלעד אלימלך

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973, שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.
2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 16.11.14 נמצא כי הנאשם החזיק בביתו, שבישוב ברוש הבקעה, סם מסוכן מסוג מסקאלין במשקל כולל של 2686.23 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית, ושלא בהיתר. עוד נמצא באותו מועד, כי הנאשם החזיק בביתו, ארבעה שתילים וכן גבעול באורך 70 ס"מ, גם זאת שלא בהיתר.
3. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות נסיבות חייו של הנאשם. בשל צנעת הפרט אציין רק כי עלה שהנאשם מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא כלוחם. בהמשך הצטרף למספר חברים שהקימו היאחזות בבקעה. בתקופה זו בוצעה העבירה, וזאת להערכת קצינת המבחן, בשל אירועים קשים שפקדו אותו במהלך חייו וגרמו לו לקשיים רגשיים. כיום הנאשם אינו מתגורר באותה היאחזות, והוא מתפרנס מקיום סדנאות אוכל וכשכיר בחברת תיירות העוסקת בהפרכת כדורים פורחים. הנאשם גם מלווה בחור צעיר הלוקה באוטיזם, מספר שעות בשבוע. עוד עלה מהתסקיר כי הנאשם משתמש בקנביס מאז שחרורו מצה"ל, הוא אינו רואה עצמו כמכור וטוען כי הסמים סייעו לו בטשטוש רגשותיו הכואבים.
4. קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה והביע חרטה על מעשיו. הוא מכיר

בטעותו אשר נבעה, לדבריו, מרצונו להתנסות בסם העשוי להיות מופק מצמח הקקטוס, אך לא הספיק לעשות בו שימוש. קצינת המבחן ציינה את התרשמותה, כי על אף האירועים בחייו של הנאשם הוא מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי מתפקד ויצרני. לדבריה, מדובר באדם בעל תעצומות נפש גבוהות, העושה מאמצים לערוך שינוי בחייו, שואף להתפתח ולהתקדם ומציב לעצמו מטרות חדשות כל העת.

5. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשם 300 שעות של"צ, וקיום מעקב על ניקיונו משימוש בסמים. כן המליצה על ביטול הרשעתו של הנאשם, בשים לב לכך, שמדובר בעבירה ראשונה ונוכח התגייסותו של הנאשם להליכי טיפול ויכולותיו האישיות.

6. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירה על ידי הנאשם, בשימוש בסמים בכלל, ובגידולם שלא לצריכה עצמית בפרט. הוא הצביע על התכונן המוקדם שכלל רכישת הצמחים וגידולם לצורך ייצור הסם, ועל כך שמדובר בסם אשר גורם להזיות והשפעות חמורות. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע משישה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד שניים עשר חודשי מאסר בפועל. נטען כי נוכח התסקיר החיובי בעניינו של הנאשם, ש לגזור את עונשו ברף התחתון ולהשית עליו שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, לצד קנס, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילת רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה עמד על כך שאין מקום לבטל את הרשעת הנאשם, זאת נוכח חומרת העבירה והעדר פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם.

7. מנגד, הצביע ב"כ הנאשם על כך נסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר. הוא ציין כי הנאשם אדם נורמטיבי, אופה במקצועו, שיתף פעולה באופן מלא כבר במהלך החיפוש בביתו, שבוצע על סמך מידע מודיעיני אודות קיומו של סם אחר שלא נמצא בחיפוש, והוביל בעצמו את השוטרים אל הסם והשתילים שהיו בביתו. את העבירה ביצע הנאשם בתקופה לא שגרית בחייו.

8. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם לענישה מקלה והרתעתית בלבד ולאימוץ המלצת שירות המבחן גם ביחס לביטול הרשעתו של הנאשם.

9. הנאשם, ציין בדבריו כי הוא מודה למערכת המשפט ולמערכת אכיפת החוק על שיעור גדול בבחירות והחלטות, שלמד.

10. לא ניתן להפריז במסוכנות הנשקפת ליחיד ולחברה מהשימוש בסמים. תופעת השימוש בסמים מסוכנים ויותר מכך, הפצתם, הן עבירות שתוצאותיהן חמורות והרסניות לחברה בכללה תוך פגיעה בערכים מוגנים של בריאות הציבור, שלומו ובטחונו. מדובר בעבירות קלות לביצוע שגלומה בהן האפשרות להשגת רווח כספי רב, ומכאן הצורך בענישה משמעותית.

11. הכלל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פד נ(3) 682 (1996)); רע"פ 1666/05 **סטבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05)), וההלכה היא, כי

הימנעות מהרשעה תתאפשר רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 סייג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.07)).

12. התנאים המצטברים, שבהתקיימותם, ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה כפי שנקבעו בעניין כתב ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)) הם כי (א) "על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם"; וכי (ב) "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה...". בית המשפט נדרש אפוא, לאזן בין השיקולים הכרוכים בשמירה על האינטרס הציבורי, היינו, מיצוי ההליך הפלילי בכדי להשיג הרתעה, מניעה ואכיפה שוויונית של החוק, תוך מתן תשומת לב לחומרת העבירה, אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם, ביניהן, טיב העבירה, חומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה, כשלעניין זה, יש לבחון גם את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי (ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), 685 (2000); ע"פ 9893/06 בעניין **לאופר**).

13. במקרה זה, מדובר בגידול סם בכמות משמעותית, תוך ציפייה לעשות בו שימוש ונוכח הכמות הרבה חזקה עליו שהוא לא התכוון רק לשימוש עצמי (עפ"ג (מחוזי-ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (פורסם בנבו, 16.12.15)). חזקה זו לא נסתרה, והמשמעות של המעשים הייתה עלולה להיות הרחבת המעגל של המשתמשים בסמים. מדובר במעשה שדרש הכנה ותכנון מוקדם, שהרי הנאשם רכש את הצמחים וטיפל בהם בביתו. בנסיבות אלו, ובפרט בהעדר הצבעה על פגיעה קונקרטית בנאשם, אשר עובד בעבודה מסודרת, אשר על פניו לא אמורה להיפגע מהרשעתו, וחזקה על מעסיקיו כי ידעו לשקלל את תכונותיו החיוביות הרבות של הנאשם כפי שעלה מהתסקיר והעובדה כי מדובר במעידה חד פעמית - אין מקום לבטל את ההרשעה בהתאם לכללים שהותוו בפסיקה (ראו: רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.04.18); רע"פ 5949/17 **אמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.07.17); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.12)).

14. באשר לעונש, הרי שבשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת בבתי המשפט במקרים דומים, אני סבור שמתחם העונש ההולם נע בין של"צ מורחב ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה צופה פני עתיד (ראו למשל: עפ"ג (מחוזי-ת"א) 12819-11-15 בעניין **בן צבי**; רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.15); רע"פ 7575/13 **סעפין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.01.14)).

15. הנאשם, יליד 1985, כיום בן 33, בעת ביצוע העבירה היה בן 29 שנים. הנאשם, השלים את חוק לימודיו ושירת שירות צבאי מלא כלוחם, חרף נסיבות חייו הלא פשוטות. הוא נעדר עבר פלילי ולא ביצע עבירות נוספות, עד היום. נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה. שירות המבחן ציין, כאמור, את תעצומות הנפש הגבוהות של הנאשם ואת התרשמותו החיובית ממנו. בנסיבות אלו, וכפי שגם הסכים ב"כ המאשימה, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. מה גם שהתועלת הציבורית מביצוע של"צ גדולה יותר מאשר ביצוע עבודות שירות שיש בכך כדי לפגוע בפרנסתו של הנאשם.

16. אשר על כן, ובשים לב למכלול השיקולים, לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"צ בפקוחשירותהמבחן. שירותהמבחןיכיתוכניתשל"צלנאשמוגישה לביתהמשפטותך 50 יום.

הובהרלנאשםכיכלשלאיעמודבתנאיהשל"צלשביעותרצוןשירותהמבחן, המשפטיההרשאי לדוןבעניינומחדשואףלהשיתעליועונשאחר.

בית

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור עבירה כלשהי לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה של שימוש או החזקת סם לצריכה עצמית, בתוך שנתיים מהיום.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור עבירה של שימוש או החזקת סם לצריכה עצמית, בתוך שנתיים מהיום.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים, הראשון עד ליום 1.09.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ה. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, כשהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

לא ראיתי לנכון להורות על פסילה בפועל נוכח העובדה כי הסמים לא נתפסו ברכבו של הנאשם ואין כל אינדיקציה לכך שהוא עשה שימוש ברכב תחת השפעת סמים.

ו. הסמים ו/או המוצגים יושמדו.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד המתייצבים.